

## **ПРОФ. ДР КСЕНИЈА ШУЛОВИЋ**

У суботу, 7 маја 2022. године, на појутарје одлуке Изборног већа Филозофског факултета да упути Сенату УНС предлог за њен избор у звање редовног професора, изненада нас је напустила проф. др Ксенија Шуловић, хиспаниста, омиљени наставник, поуздани сарадник, изванредни истраживач, врсни преводилац, а изнад свега честита особа са изузетним осећајем за правду и правичност, особа која никада није пристајала на нечасне компромисе. По природи радозналог духа и неутаживе жеђи за новим сазнањима, увек спремна на сусрете са непознатим и на нове изазове, проф. др Ксенија Шуловић чврсто је заступала став да су истрајан и поштен рад, отворен и непристрасан однос са сарадницима, а изнад свега љубав и посвећеност, кључ како професионалног тако и личног успеха у животу. И тих начела се бескомпромисно држала целога живота.

Рођена је 7. фебруара 1960. У Никинцима, у Срему, где је истовремено проговорила српски и мађарски језик. Основну школу похађала је у Сомбору и Новом Саду, средњу у далеком Перуу и Сремским Карловцима, да би затим студирала шпански језик и књижевност на Филолошком факултету у Београду и на Универзитету у Барселони. Поред српског и мађарског, говорила је шпански, француски и енглески језик, а активно се служила и португалским. Рекло би се да је вишејезичност и мултикултуралност носила у генима.

Проф. др Ксенија Шуловић започела је свој радни век као туристички водич у *Атласу* у Дубровнику, да би затим прешла прешла у Покрајински завод за научну, техничку, просветну и културну сарадњу у Новом Саду где је била сарадник за научну и техничку сарадњу. Године 1988. одлази у Библиотеку Матице српске где континуирано, до 2004., као референт за изложбе, међународну сарадњу и промоције, у сарадњи са колегама из БМС, организује преко сто тридесет изложби, с пратећим каталозима, међу којима се, како по садржају тако и по обиму, издвајају поставка поводом 175. годишњице Матице српске, као и оне о Захарији Орфелину, Гутенбергу, Теодору Павловићу, које су излагане и ван Матице српске. Велики заљубљеник у писану реч, Ксенија Шуловић припремала је и промоције

књига, а била је и члан уредништва гласила МБС – *Вести*. Као представник БМС учествовала је на Европској конференцији о аутоматизацији библиотека у Бриселу (1989) и на Генералној конференцији ИФЛА у Коленхагену (1997). Као библиотекар за међународну сарадњу пратила је међудржавне споразуме у области културе, организовала је студијска путовања и учешће на конференцијама стручњака Библиотеке, као и боравак библиотекара из иностранства у БМС. Радећи на пословима размене публикација са земљама романског говорног подручја, упркос отежаним условима за рад услед санкција под којима је тада била наша земља, успела је да обнови сарадњу са аргентинском библиотеком у Буенос Ајресу, са кубанском Националном библиотеком у Хавани, као и да одржи размену књига са Националном библиотеком у Паризу и библиотекама у Колумбији и Венецуели. Спој библиотекарства и шпанског језика остварила је превођењем стручних библиотекарских текстова за Годишњак БМС који су били саопштани на конференцијама ИФЛА, а истовремено је радила и као професор шпанског језика у новосадским школама страних језика *Нова димензија*, *Језички центар* и *Лингва*.

Рад на универзитету је започела 2004. године као лектор, да би 2008. била бирана за наставника језичких вештина, 2012. за доцента, а 2017. за ванредног професора. Дан пре трагичног срчаног удара, на Изборном већу Филозофског факултета, добила је једногласну подршку колега за избор у редовног професора.

На Шестом конгресу Друштва за примењену лингвистику Србије изабрана је за главног и одговорног уредника едиције *Примењена лингвистика у част*, у оквиру које је, нажалост, стигла да уради само једну књигу, али урадила је то маестрално, као што је уосталом радила и све друго у животу.

Проф. др Ксенија Шуловић била је један од најактивнијих чланова републичког пројекта *Језици и културе у времену и простору*, у оквиру којег је и урадила највећи број радова. Као истраживач, подједнако успешно бавила се књижевном теоријом и критиком с једне стране, и лингвистиком са друге. Као књижевни теоретичар, посебно се интересовала за филозофски правац шпанског либералног филозофа и есејисте Хосеа Ортеге и Гасета и његових интелектуалних сабораца, познатих као *Генерација '98*, као и за књижевни опус савремених књижевника шпанског говорног подручја - Карлоса Фуентеса, Анхела Ганивете, Пија Барохе. Као лингвиста, своје најбоље радове дала је у области лингвокултурологије и етнолингвистике, где се у низу коауторских радова бавила фразеологијом, концептуалним метафорама и

културемама у шпанском, француском и српском језику. Објавила је две монографије - *Хосе Ортега и Гасет: живот и дело с библиографијом* и *Лингвокултуролошки триптих* (у коауторству са Д. Дробњак), као и 26 радова, самостално или у коауторству, у међународним и домаћим тематским зборницима, међународним и врхунским домаћим научним часописима. Учествовала је на преко 20 научних скупова у земљи и иностранству.

Превела је на српски језик четири романа Карлоса Фуентеса – *Срећене породице*, *Адам у рају*, *Воља и судбина* и *Закопано огледало (Размишљања о Шпанији и Америци)* (са Б. Ковачевић Петровић), *Дискретног хероја* Мариа Варгаса Љосе, *Амадорову етику* Фернанда Саватера, Асоринову *Моју Шпанију* и *Краљевство овог света* Алеха Карпентијера.

Проф. др Ксенија Шуловић је била свестрани интелектуалац. Захваљујући палети послова којима се бавила, као и својим бројним путовањима и боравцима у другим земљама и на другим континентима, успела је да овлада широким знањима из области језика и књижевности, библиотекарства, националне и светске историје и културе. Често је понављала да ју је живот научио толеранцији, а да је толеранција је у основи сваког тимског рада. И заиста, била је незамењив тимски играч.

Прерани одлазак проф. др Ксеније Шуловић представља велики губитак за Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду, за српску и шпанску књижевну теорију, лингвокултурологију и етнолингвистику, за српску преводилачку заједницу. Увек ће је се сећати њене колеге, студенти и сарадници.

НЕКА ЈОЈ ЈЕ ВЕЧНА СЛАВА И ХВАЛА.

Снежана Гудурић

